

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 127

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 14 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI	
3.	— Hotărâre privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare.....	2–4
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 477 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) și alin. (5) din Codul de procedură penală	4–7
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
40.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Ion Stoica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne	8

ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare

În temeiul prevederilor Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 10 iulie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolele 11—13 se abrogă.

2. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În exercitarea mandatului, deputații și senatorii pot efectua cheltuieli din suma forfetară după cum urmează:

a) cheltuieli de personal necesare pentru plata drepturilor salariale ale personalului angajat cu contract individual de muncă în cadrul birourilor parlamentare;

b) diurna, cazarea sau transportul personalului angajat pentru deplasările în circumscripții și la Parlament, precum și alte cheltuieli aferente exercitării mandatului se decontează pe bază de documente justificative. Diurna se decontează în cuantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile bugetare;

c) cheltuieli efectuate pentru: furnituri de birou și materiale consumabile pentru imprimante, copiatoare, faxuri etc., protocol efectuat cu ocazia primirii invitațiilor, materiale de curățenie și întreținere;

d) chiria aferentă spațiilor, cheltuielile de întreținere, gospodărire, precum și alte utilități și servicii (încălzire, energie electrică, gaze, apă, canal, salubritate, abonament radio-TV, abonament cablu TV, abonament internet, asigurare și monitorizare pază, reparația și igienizarea spațiului și alte prestații de servicii necesare pentru funcționarea biroului parlamentar) se justifică pe baza contractelor încheiate cu prestatorul de servicii și a documentelor justificative de plată. Chiriile se justifică pe baza contractelor de închiriere, subînchiriere sau comodat și a documentelor justificative de plată. În cazul în care spațiile necesare birourilor parlamentare nu pot fi asigurate de autoritățile administrației locale, acestea se pot închiria de la alte persoane juridice sau fizice. Cheltuielile pentru reparații curente efectuate la sediile birourilor parlamentare se justifică pe bază de contracte, facturi fiscale și/sau, după caz, cu deviz de lucrări. Fiecare deputat sau senator are dreptul la un abonament de telefonie mobilă. Decontarea se face în conformitate cu hotărârile birourilor permanente ale Camerei Deputaților, respectiv Senatului;

e) cheltuielile pentru revizia, întreținerea și reparația bunurilor din patrimoniul Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, ce au fost repartizate birourilor parlamentare în scopul exercitării mandatului, care se justifică pe baza contractelor încheiate cu prestatorii de servicii, devize de lucrări și a documentelor justificative de plată;

f) cheltuieli privind serviciile în domeniul sănătății și securității în muncă în înțelesul Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul din cadrul birourilor parlamentare;

g) cheltuieli pentru servicii de publicitate, editare, proiectare, anunțuri prin mass-media, producție și difuzare de materiale de promovare video și audio pentru televiziune și sistemul local de internet și radio, precum și prin anunțuri plătite online (inclusiv platforme de socializare online) în vederea promovării și prezentării activităților parlamentarului;

h) cheltuieli privind servicii de telefonie fixă, telefonie mobilă, fax, inclusiv chiria echipamentelor;

i) cheltuieli pentru proiectarea și mentenanța paginii web a biroului parlamentar și a altor conturi de socializare online;

j) cheltuieli pentru revista presei online, abonamente la presa scrisă, cheltuieli pentru expedieri poștale, servicii SMS — eveniment;

k) cheltuieli pentru articole în presa scrisă: declarații, intervenții, răspunsuri;

l) cheltuieli privind taxa de parcare a autoturismelor la aeroportul cel mai apropiat de domiciliul deputatului, respectiv senatorului;

m) cheltuieli privind organizarea de evenimente pentru promovarea activității parlamentare în circumscripție (închiriere sală și servicii tehnice);

n) cheltuieli privind servicii de consultanță și asistență juridică de specialitate, servicii de consultanță și asistență economică, servicii de reprezentare și asistență mediatică, servicii de transmitere de informații în rețelele de socializare din mediul digital, servicii de traducere decontate în baza contractelor încheiate cu societăți specializate sau cu persoane fizice autorizate;

o) cheltuieli privind decontarea serviciilor pe platformele online de conferințe (videoconferințe/teleconferințe) destinate activității parlamentare;

p) cheltuieli pentru pachete și soluții software pentru activitatea biroului parlamentar;

q) cheltuieli privind cursuri de formare profesională, respectiv cursuri de perfecționare cu o durată de 30—70 de ore sau specializare cu o durată de 180—300 de ore, susținute de către furnizorii acreditați în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru dobândirea competențelor care au legătură cu fișa postului, respectiv activitatea prestată la biroul parlamentar;

r) alte prestații similare necesare funcționării biroului parlamentar.

(2) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) se decontează potrivit anexei nr. 1 la prezentele norme.”

3. După articolul 14 se introduce un nou articol, art. 141, cu următorul cuprins:

„Art. 141. — (1) Cheltuielile decontate pe baza declarației pe propria răspundere se stabilesc în limita maximă de 50% din suma forfetară. Declarația pe propria răspundere a deputatului,

respectiv a senatorului, prevăzută în anexa nr. 2, constituie document justificativ pentru decontare.

(2) Sumele neutilizate pentru cheltuielile prevăzute la alin. (1) se reportează pentru lunile următoare.”

4. Articolul 16 se abrogă.

5. Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 1
la norme

Cheltuielile ce se efectuează din fondul pentru activitatea deputaților și senatorilor în circumscripțiile electorale și documentele justificative ale acestora

Nr. crt.	Natura cheltuielilor	Documente necesare și justificative
0	1	2
1.	Salariile personalului angajat pe perioadă determinată	a) Contractul individual de muncă b) Stat de plată a salariilor c) Foi colective de prezență
2.	Contribuțiile angajatorului și ale angajatului la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, la fondul de șomaj, la fondul de sănătate etc., conform legii	Ordine de plată
3.	Contravaloarea cheltuielilor pentru: furnituri de birou și materiale consumabile pentru imprimante, copiatoare, faxuri etc., protocol pentru primirea invitațiilor, materiale de curățenie și întreținere	Declarație pe propria răspundere
4.	Chiria aferentă spațiilor, cheltuielile de întreținere, gospodărire, precum și alte utilități și servicii (încălzire, energie electrică, gaze, apă, canal, salubritate, abonament radio-TV, abonament cablu TV, abonament internet, asigurare și monitorizare pază, reparația și igienizarea spațiului și alte prestații de servicii necesare pentru funcționarea biroului parlamentar)	Contracte de închiriere-subînchiriere, convenții pentru spațiu și pentru prestări de servicii, precum și alte contracte, convenții sau încheieri, după caz, factură fiscală, chitanță, bon fiscal, ordin de plată, deviz de lucrări etc.
5.	Cheltuieli privind servicii de telefonie fixă, telefonie mobilă, fax, inclusiv chiria echipamentelor	Contract, factură fiscală, deviz de lucrări, chitanță sau bon fiscal, ordin de plată etc.
6.	Reparații și revizii ale bunurilor aflate în dotarea birourilor parlamentare	Contract, factură fiscală, deviz de lucrări, chitanță sau bon fiscal, ordin de plată etc.
7.	Cheltuieli privind serviciile în domeniul sănătății și securității în muncă, în înțelesul Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare	Contract, autorizație, fișă de aptitudini, factură (după caz), chitanță/ordin de plată/extras de cont/foaie de vărsământ
8.	Cheltuieli pentru servicii de publicitate, proiectare, editare materiale în vederea difuzării, anunțuri prin mass-media, abonamente pentru presă, producție și difuzare de materiale promovare video și audio pentru televiziune și sistemul local de internet și radio, precum și prin anunțuri plătite online (inclusiv platforme de socializare online) în vederea promovării și prezentării activităților parlamentare	Contract, factură fiscală, chitanță, ordin de plată etc. sau Declarație pe propria răspundere
9.	Cheltuieli pentru proiectarea și mentenanța paginii web a biroului parlamentar și a altor conturi de socializare online	Contract, factură fiscală, chitanță, ordin de plată, raport etc. sau Declarație pe propria răspundere
10.	Cheltuieli pentru revista presei online, abonamente la presa scrisă, cheltuieli pentru expedieri poștale, servicii SMS — eveniment	Contract, factură fiscală, chitanță sau bon fiscal, ordin de plată etc.
11.	Cheltuieli privind organizarea de evenimente pentru promovarea activității parlamentare în circumscripție (închiriere sală și servicii tehnice)	Contract, factură fiscală, chitanță, ordin de plată, raport eveniment etc. sau Declarație pe propria răspundere
12.	Cheltuieli privind servicii de consultanță și asistență juridică de specialitate, servicii de consultanță și asistență economică, servicii de reprezentare și asistență mediatică, servicii de transmitere de informații în rețelele de socializare din mediul digital, servicii de traducere decontate în baza contractelor încheiate cu societăți specializate sau cu persoane fizice autorizate	Contract, factură fiscală, chitanță, ordin de plată, raport etc. sau Declarație pe propria răspundere
13.	Cheltuieli privind decontarea serviciilor pe platformele online de conferințe/comunicare (videoconferințe/teleconferințe) destinate activității parlamentare	Contract (după caz), factură fiscală, chitanță, ordin de plată, raport etc. sau Declarație pe propria răspundere
14.	Cheltuieli pentru pachete și soluții software pentru activitatea biroului parlamentar	Declarație pe propria răspundere
15.	Cursuri de formare profesională, respectiv cursuri de perfecționare, susținute de către furnizori acreditați din România, pentru dobândirea competențelor care au legătură cu fișa postului, respectiv activitatea prestată la biroul parlamentar	Contract, factură fiscală, chitanță, ordin de plată, copie certificate atestare etc.
16.	Diurna de deplasare, cazare și transport în circumscripțiile electorale și la Parlamentul României, pentru personalul angajat	Ordin de deplasare, factură fiscală și chitanță de plată pentru cazare, bilete pentru transport etc.
17.	Obiecte de inventar de mică valoare sau de scurtă durată	Factură fiscală și chitanță, certificat de garanție

6. Anexa nr. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:*„ANEXA Nr. 2
la norme***DECLARAȚIE**

Subsemnatul,, deputat/senator în Circumscripția electorală nr., legitimația nr., declar pe propria răspundere că în luna am efectuat, conform art. 14 din Normele privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuielile de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, aprobate prin Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013, cu modificările ulterioare, cheltuieli în sumă totală de lei.

Data

Deputat/Senator,
.....”**Art. II.** — Prevederile prezentei hotărâri intră în vigoare la data de 1 martie 2023.

Art. III. — Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința comună a birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului din 10 februarie 2023.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIUp. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUCBucurești, 10 februarie 2023.
Nr. 3.**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 477**
din 27 octombrie 2022**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) și alin. (5) din Codul de procedură penală**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) și alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Enel Energie — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 5.752/254/2018 al Judecătoriai Mangalia, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 466D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 467D/2019, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, excepție ridicată de Societatea Enel Energie — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 5.753/254/2018 al Judecătoriai Mangalia. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

4. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 467D/2019 la Dosarul nr. 466D/2019. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 467D/2019 la Dosarul nr. 466D/2019, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că art. 51 din Constituție se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești, și că sesizarea instanței pentru valorificarea unui drept sau a unui interes legitim care poate fi obținut numai pe calea justiției nu reprezintă un aspect al dreptului la petiționare. Se susține, totodată, că instituirea unor reguli speciale de sesizare a instanțelor judecătorești cu plângeri împotriva unor ordonanțe ale procurorului de neprimire în judecată nu este de natură să aducă atingere, sub nicio formă, dreptului de petiționare, care se concretizează în cereri, reclamații și sesizări în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup adresate autorităților publice și la care acestea sunt obligate să răspundă în termenele prevăzute de lege. Se arată că, în schimb, plângerile împotriva ordonanțelor procurorului se rezolvă potrivit unor reguli specifice activității de judecată, în cadrul procesului penal, legiuitorul fiind cel îndreptățit să stabilească condițiile promovării și soluționării unor astfel de plângeri. Se susține, totodată, că prevederile legale criticate nu contravin nici art. 53 din Constituție, întrucât domeniul de aplicare al acestuia este circumscris restrângerii unor drepturi sau libertăți dintre cele prevăzute în capitolul 2 al titlului II din Constituție, restrângere care trebuie să îndeplinească condițiile reglementate în cuprinsul art. 53 anterior menționat. Se susține, de asemenea, că prevederile legale criticate nu contravin nici art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece atunci când părțile se înțeleg asupra prejudiciilor se înțeleg și asupra cheltuielilor judiciare, conform principiului *accessorium sequitur principale*. Se conchide că dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui în situații deosebite reguli speciale, conform art. 126 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin încheierile din 19 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 5.752/254/2018 și nr. 5.753/254/2018, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) și alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea Enel Energie — S.A., cu sediul în București, în soluționarea unor plângeri formulate de autoarea excepției prin care s-a solicitat judecătorului de cameră preliminară pronunțarea unor hotărâri prin care să dispună desființarea dispozițiilor din ordonanțele date de Parchetul de pe lângă Judecătoria Mangalia cu privire la cheltuielile judiciare stabilite de procuror în sarcina petentei, desființarea ordonanțelor date de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Mangalia și exonerarea petentei de la plata cheltuielilor judiciare către stat.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că scutirea de taxă pentru exercitarea dreptului de petiționare constituie o regulă constituțională care asigură acestui drept posibilitatea realizării sale depline. Or, prin prevederile contestate, efectele dreptului nu se produc deplin în condițiile în care prin ordonanțele de clasare emise de organele

de cercetare penală se stabilesc cheltuieli judiciare în sarcina persoanei vătămate care urmează să se împace cu suspectul/făptuitorul. Mai mult, cheltuielilor inițiale li se adaugă cheltuieli suplimentare atunci când sunt formulate plângeri împotriva măsurilor autorităților prin care partea care a suferit prejudiciul a fost obligată la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat cu soluționarea plângerii, astfel că, din acest punct de vedere, se ajunge la situația aplicabilității principiului *non reformatio in pejus* când persoanei vătămate i se creează o situație nefavorabilă în propria cale de atac, aspect ce contravine dispozițiilor art. 418 din Codul de procedură penală în vigoare. Se arată că, în speță, autoarei excepției i s-a pus în sarcină obligația de achitare a cheltuielilor judiciare ca rezultat al împăcării părților, fără a avea posibilitatea reformării soluției cu privire la obligarea la plata acestora ori a diminuării cuantumului, plângerile pe care le-a formulat împotriva ordonanțelor procurorului cu privire la măsurile de clasare a cauzei fiind respinse definitiv ca neîntemeiate.

8. Se mai arată că normele criticate sunt neconstituționale deoarece nu conțin vreo referire la existența sau inexistența unei culpe procesuale a persoanei vătămate, astfel încât obligarea acestora la plata cheltuielilor judiciare se realizează automat, fără legătură cu culpa procesuală. Mai mult decât atât, nu există niciun fel de criterii privind determinarea cuantumului cheltuielilor judiciare stabilite în sarcina părții vătămate, cuantumul acestora fiind în primă fază la latitudinea prim-procurorului, care, de regulă, stabilește după propriile criterii subiective ca cheltuielile să fie suportate de persoana vătămată în același cuantum cu cele stabilite în sarcina făptuitorului, poziționând astfel partea vătămată la același nivel de vinovăție cu făptuitorul, aspect ce contravine legalității sancțiunilor de drept penal. Lipsa criteriilor din Codul de procedură penală cu privire la individualizarea cheltuielilor judiciare constituie o premisă suficientă pentru favorizarea apariției arbitrarului în stabilirea acestora, astfel că și sub acest aspect dispozițiile criticate sunt neconstituționale. În opinia autoarei excepției, procesul nu poate fi echitabil în condițiile în care făptuitorul, pe lângă beneficiul imediat generat de clasarea cauzei penale, nu suportă integral cheltuielile judiciare.

9. **Judecătoria Mangalia** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 758 din 23 noiembrie 2017.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) și alin. (5) din Codul de procedură penală, articol cu denumirea marginală *Plata cheltuielilor avansate de stat în celelalte cazuri*. Prevederile legale criticate au următorul conținut:

„(1) *Cheltuielile judiciare avansate de stat sunt suportate după cum urmează: [...] 2. în caz de încetare a procesului penal, de către: [...] d) inculpatul și persoana vătămată, în caz de împăcare. [...]*

(5) *Dispozițiile alin. (1) pct. 1 și 2 și ale alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător în cazul dispunerii în cursul urmăririi penale a unei soluții de clasare și în situația respingerii unei plângeri formulate împotriva actelor și măsurilor dispuse de organele de urmărire penală.”*

14. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 51 alin. (3) referitor la scutirea de taxă a exercitării dreptului de petiționare și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 426 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 august 2020, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția astfel invocată.

16. Prin decizia anterior menționată, Curtea a reținut că, în procesul penal, obligația suportării cheltuielilor judiciare are caracter complex, teoria culpei procesuale uzitată în procesul civil fiind completată cu cea derivând din accesorialitatea cheltuielilor judiciare față de răspunderea penală sau, după caz, răspunderea civilă constatată. Obligația inculpatului aflat în culpă infracțională de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării în primă instanță, incluzând și eventualele cheltuieli determinate de către persoana vătămată sau partea civilă. Culpă infracțională nu exclude culpa procesuală, în situațiile în care cheltuielile au fost provocate de o cerere accesorie fondului procesului, respinsă ca neîntemeiată. Celelalte părți și persoana vătămată au o obligație subsidiară și limitată de a suporta cheltuielile judiciare, în principiu, culpa lor fiind una procesuală. Obligația este subsidiară — întrucât intervine numai când cheltuielile respective nu este suportată de inculpat — și limitată numai la cheltuielile provocate din culpa procesuală a părții/persoanei vătămate. Această soluție este valabilă în cazul în care părțile și persoana vătămată nu se înțeleg și nu deturneză procesul penal de la scopul său. Însă, în cazul în care părțile și persoana vătămată se înțeleg cu privire la pretențiile civile în una dintre formele puse la dispoziție de lege, această înțelegere se răsfrânge și asupra modului de suportare a cheltuielilor judiciare, conform principiului *accessorium sequitur principale*. Astfel, cheltuielile judiciare vor fi suportate de către: persoana vătămată, în caz de retragere a plângerii prealabile sau în cazul în care plângerea prealabilă a fost tardiv introdusă [art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală]; partea prevăzută în acordul de mediere, în cazul în care a intervenit medierea penală [art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală]; inculpatul și persoana vătămată, în caz de împăcare [art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală].

17. De asemenea, Curtea a observat că procesul penal este guvernat, de regulă, de principiul oficialității, iar în cazul infracțiunilor având ca obiect valori sociale de o importanță mai redusă de cel al disponibilității. În ceea ce privește infracțiunile guvernate de principiul oficialității, legiuitorul, în funcție de valoarea socială ocrotită de legea penală, precum și de modalitatea de săvârșire a fetei, a instituit posibilități de stingere a acțiunii penale și civile prin voința părților, și anume în cazul infracțiunii de furt [art. 231 alin. (2) din Codul penal], de violență în familie [art. 199 alin. (2) din Codul penal], de însușire a bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor [art. 243 alin. (3) din Codul penal], de înșelăciune [art. 244 alin. (3) din Codul penal], de înșelăciune privind asigurările [art. 245 alin. (3) din Codul penal] și de nerespectare a hotărârilor judecătorești [art. 287 alin. (3) din Codul penal]. Curtea a reținut că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia persoana vătămată/parte civilă nu are nicio culpă procesuală, pe motiv că procesul a fost guvernat de principiul oficialității, și că aceasta nu ar trebui, în caz de împăcare, să fie obligată alături de inculpat la plata cheltuielilor judiciare. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală au o aplicabilitate subsidiară prevederilor art. 81 alin. (2) din același cod, potrivit cărora *„Persoana care a suferit o vătămare fizică, materială sau morală printr-o faptă penală pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu și care nu dorește să participe la procesul penal trebuie să înștiințeze despre aceasta organul judiciar, care, dacă apreciază necesar, o va putea audia în calitate de martor”*. Prin urmare, persoana vătămată, neînțelegând să se prevaleze de aceste prevederi, a consimțit prin conduita sa procesuală la continuarea din oficiu a acțiunii penale, în scopul alăturării la aceasta a acțiunii sale civile. Acest fapt are semnificația unei asumări a anumitor cheltuieli judiciare avansate de către stat, pentru că o persoană vătămată poate deveni parte civilă numai dacă, prin propria sa voință, până la începerea cercetării judecătorești, a exercitat acțiunea civilă în procesul penal, în condițiile art. 19, 20 și 84 din Codul de procedură penală. De altfel, Curtea a reținut că și conduita persoanei vătămate generează cheltuieli din partea statului și, de vreme ce împăcarea se face, potrivit prevederilor art. 159 alin. (3) din Codul penal, până la citirea actului de sesizare, cheltuielile generate până la momentul la care intervine împăcarea trebuie suportate de către cei care prin conduita lor au dat o anumită amploare și întindere în timp procesului penal. Așadar, depunerea declarației de împăcare într-o fază avansată a procedurii judiciare duce la o anumită întindere în timp a procesului penal, statul fiind cel care avansează cheltuielile până la momentul respectiv. Aceste cheltuieli puteau fi însă limitate dacă împăcarea ar fi intervenit la un moment cât mai apropiat de cel al începerii urmăririi penale.

18. Prin aceeași decizie citată anterior, Curtea a mai constatat că persoana vătămată, achiesând la împăcare, prin voința sa, a împiedicat statul să finalizeze acțiunea penală pornită din oficiu, autorul infracțiunii neputând fi tras la răspundere penală și nici obligat la plata integrală a cheltuielilor judiciare avansate de către stat. Totodată, nu trebuie ignorat nici faptul că într-un proces penal sunt prezente două categorii de interese, și anume cel al statului, obligat să apere valorile sociale ocrotite de legea penală, și interesele părților/persoanelor implicate. În caz de împăcare, interesele acestora din urmă sunt concurente, și anume interesul inculpatului de a nu fi tras la răspundere penală, pe de o parte, și cel al persoanei vătămate de a-și recupera mai repede prejudiciul cauzat, pe de altă parte, astfel că este normal ca inculpatul și persoana vătămată să suporte cheltuielile judiciare avansate de către stat.

19. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. Or, soluția legislativă potrivit căreia, în caz de împăcare, cheltuielile judiciare vor fi suportate de către inculpat și persoana vătămată este justificată și de împrejurarea că împăcarea lasă o incertitudine în ceea ce privește atât culpa procesuală a ambelor părți, cât și culpa infracțională a inculpatului. De aceea, instanța de judecată, fiind în prezența unor incertitudini, nu poate obliga inculpatul la plata tuturor cheltuielilor judiciare, deoarece o parte dintre acestea au fost făcute din culpa procesuală a persoanei vătămate cu care s-a împăcat.

20. În fine, Curtea a observat că împăcarea constituie o cauză de înlăturare a răspunderii penale, fiind o convenție intervenită între părți/persoana vătămată, prin care ele se înțeleg să nu mai continue procesul penal, urmarea fiind stingerea efectelor de fond ale acestuia. Potrivit legii civile, la care dispozițiile art. 193 din Codul de procedură penală din 1968 și cele ale art. 276 alin. (6) din actualul Cod de procedură penală fac trimitere, această înțelegere poate purta și asupra plății cheltuielilor judiciare. Prin urmare, chiar dacă, odată cu declarația de împăcare, persoana vătămată a pretins cheltuieli judiciare, acestea nu-i pot fi acordate, atâta vreme cât inculpatul nu a consimțit la plata lor. Nu se poate susține că obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare către persoana vătămată ar rezulta implicit din împăcarea intervenită, deoarece această înțelegere de stingere a procesului penal precedă și împiedică elucidarea problemei dacă inculpatul este sau nu vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate și, ca atare, nu există temeiuri pentru ca în sarcina lui să se stabilească vreo obligație referitoare la plata cheltuielilor judiciare făcute de persoana vătămată.

21. Totodată, Curtea a reținut că nicio normă constituțională nu impune gratuitatea actului de justiție. Faptul că, în caz de împăcare, în procesul penal, cheltuielile judiciare avansate de către stat sunt suportate de către inculpat și persoana vătămată nu împiedică persoanele interesate să se adreseze justiției și să

se prevaleze, fără nicio îngrădire, de toate garanțiile care caracterizează dreptul la un proces echitabil, drept consacrat de prevederile constituționale ale art. 21.

22. Cât privește critica potrivit căreia dispozițiile legale ce formează obiectul excepției afectează prevederile constituționale ale art. 51 alin. (3), potrivit căreia „*exercitarea dreptului de petiționare este scutită de taxă*”, Curtea a reținut că temeiul constituțional invocat nu este incident în cauză, respectiv în materie procesual penală (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 834 din 22 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 30 iulie 2010). Dispozițiile constituționale prevăzute de art. 51 alin. (3) se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești. Sub acest aspect, Curtea a statuat în jurisprudența sa în materie că sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept sau pentru realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției nu reprezintă un aspect al dreptului de petiționare. Dreptul de petiționare se referă la cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată (a se vedea Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 octombrie 2005). Or, plângerile împotriva ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată se rezolvă după reguli specifice activității de judecată, în cadrul procesului penal (a se vedea Decizia nr. 293 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 19 iulie 2005).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Enel Energie — S.A., cu sediul în București, în dosarele nr. 5.752/254/2018 și nr. 5.753/254/2018 ale Judecătorei Mangalia și constată că dispozițiile art. 275 alin. (1) pct. 2 lit. d) și alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Mangalia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare,
de către domnul Ion Stoica a funcţiei publice vacante
din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 339.829 din 8 februarie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/843 din 8 februarie 2023 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/4.408/MN din 9 februarie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 3.725 conexasă cu nr. 3.700/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Stoica, consilier parlamentar în cadrul Autorității Electorale Permanente, exercită, cu caracter temporar, prin detaşare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 14 februarie 2023.
Nr. 40.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

